

Agenda1 – økt samhold i menighetene

I oktober hadde vi vår tredje samling med Agenda1 – undervisning her i Mali. Eli Tveitane, Gjermund Lygre og Svein Høysæter kom fra Norge for å gjennomføre undervisningen. Vi har to «lærefellesskap» her og kjører all undervisning to ganger. På første samling hadde vi 70 deltakere fra 19 ulike steder. På andre samling var vi 30 deltakere fra 8 menigheter. Agenda1 har hatt den bivirkningen at det blir en større fellesskapsfølelse i menighetene og mellom menighetene. Selv om samarbeidskirken vår er spredt over store avstander, føler de nå et ansvar for hverandre og følger hverandre opp. Og så blir vi alle oppmuntret av å høre historiene om hva som skjer i menighetene:

En menighet forteller at mannsgruppa har begynt bønnemøter hjemme de kristne. Det har ført til at en kristen lærer har fått mot til å vitne i sin landsby. Siden mars er det nå blitt 13 nye kristne i den landsbyen. 8 av dem er døpt og 5 venter ennå på dåp.

Tre andre menigheter kunne fortelle om ni nye kristne bare det siste halve året. Fire av dem var med på Agenda1 samlingen og ville bli døpt. Vi prøvde først å forklare at dåp ikke hørte til Agenda1 programmet, men da ble de så fornærmet at vi raskt klarte å få til dåp allikevel. Og det ble en fin samling der vi også fikk feiret at nye blir med.

En menighet har stått på stedet hvil med sine ti medlemmer de siste 20 årene. I mars satte de seg som mål at alle de kristne skulle få med seg en ny person i kirke. Under rapportrunden kunne de trist legge fram: Det målet klarte vi ikke. Siden mars har vi bare fått tre nye personer i kirka. Jeg holdt på å begynne å le høyt. Det er jo et under bare å få med seg tre nye!

En menighet hadde bestemt seg for å starte 3 bønnegrupper, men de fungerte så godt at de nå har bønnegrupper på seks ulike steder. De har flyttet tidspunktet fra kvelden til ettermiddag fordi barna også ville være med.

En menighet har de begynt å be fast for syke etter gudstjenesten. Det har ført til at mange kristne møter mer trofast opp på gudstjenesten, og også mange ikke-kristne har begynt å gå på gudstjeneste. Pastoren ble først litt forundret over det store oppmøtet, før han fant ut at de kom for å få med seg forbønnen på slutten av gudstjenesten. Nå har de blitt kjent som *de som ber for syke* og ikke-kristne kommer også oftere hjem til kristne og ber om forbønn.

En av de som er med på Agenda1 nevnte at de i menigheten hadde som mål å gå på besøk til hverandre. Det hadde forandret hele fellesskapet. – Før møttes vi bare på søndager. Nå kjenner vi hverandre bedre og vet mer om hva den enkelte strever med. Det er et mye sterkere fellesskap.

Agenda1 prøver også å utfordre deltakerne til å vise godhet rundt seg.

Ungdommene i en menighet bestemte seg for å vise godhet for lokalsamfunnet ved å lage

ferdig leirblokker som brukes under begravelser. (Jeg trodde de skulle brukes til å reparere muren rundt gravplassen, men de brukes altså til å legge over den personen de begraver før de begynner å hive jord på.) Naboer og andre i bydelen har satt stor pris på det, men undret seg også over hvorfor de gjør dette.

I en av menighetene har damene lagt til side en neve ris hver dag. Risen har de med seg på gudstjeneste. Siden mars har de samlet inn (og delt ut) 40 kg ris til ikke-kristne naboer.

Det er så utrolig spennende å bare få være med og se på det som skjer rundt om i menighetene våre.

Lederoppfølging

For at menighetene skal huske at de egentlig har laget planer som det er meningen de skal følge, så har 13 ledere fått spesielt ansvar for å følge dem opp.

Ette Agenda1 undervisningen hadde vi også en samling med disse pastorene. I tillegg til undervisning brukte vi også mye tid på bare å være stille med Gud. For mange var det en ny opplevelse å være med Gud uten å komme med egne bønner. Vi brukte også god tid på å be for hverandre. Selv om vi som team av norske og også de som lokale ledere ofte er slitne når vi kommer så langt i programmet, så er det en utrolig styrke og velsignelse i det å kunne be for hverandre og bli bedt for. Som en av dem sa etter at vi ba for ham: - Jeg føler med helt utslitt og utrolig fylt av energi!

Noen reiser hjem

Helt i slutten av oktober reiste jeg til Senegal sammen med Karen Ekern. Målet med besøket var et møte med arbeidsutvalget for Normisjon her i Mali / Senegal, men også å ta avskjed med en av de norske familiene der.

Kristian og Møyfrid Moskvil (med barna Oskar, Rakel og David) reiser hjem etter åtte år i Mali og Senegal. Det er utrolig trist, for de er en flott familie som har betydd mye for misjonærfellesskapet og de kassonkeene og malinkeene de har vært i kontakt med. Men nå var det tid for å reise hjem og vi ønsker dem alt godt videre. Med mange familier og mange unger, så er det ikke så lett å få tatt et fellesbilde. Men jeg fikk sneket meg til et bilde under familiesamlingen som teamet i Senegal har hver onsdag.

Varme hilsener,

Therese Wendrange

Sjekk ut bloggen min <http://glendrangeposten.blogspot.com/>

Direktør for Normisjons arbeid i Mali og Senegal

Tel: + (223) 78 79 81 38 (Mali) / + (47) 46 95 96 44 (Norge)

E-post: thereseglen@hotmail.com, dir.mpn@gmail.com

På www.normisjon.no finner dere flere nyheter, rapporter og misjonærbrev fra Mali og andre misjonsland.

Jeg tror på det arbeidet Normisjon driver i Mali og Senegal. Jeg er stolt av mye av det vi oppnår, og jeg utfordrer deg til å være med å støtte på kontonr: **1503.02.13537** og merke innbetalingen med «Mali». Du må gjerne gi rikelig! ☺